१५१

श्रद्धा कामायनी। श्रद्धा । अनुष्टुप्।

श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः। श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेदयामसि॥ १०.१५१.०१

श्रद्धया । अग्निः- पावकः । समिध्यते- समुद्दीपितो भवति । श्रद्धया । हविः- हव्यम् । हूयते- अग्नौ दीयते । श्रद्धाम् । भगस्य- सौभाग्यस्य । मूर्धनि- उपरि । वचसा- मन्त्रेण । वेदयामसि- जानीमः ॥१ ॥

प्रियं श्रद्धे ददतः प्रियं श्रद्धे दिदासतः। प्रियं भोजेषु यज्वस्विदं म उदितं कृधि॥ १०.१५१.०२

श्रद्धे । ददतः- यच्छतः । प्रियं कुरु । दिदासतः- दातुमिच्छतः । प्रियं कुरु । भोजेषु- सोमसम्पादकेषु । यज्वसु- यजमानेषु । प्रियं कुरु । इदम्- एतत् । उदितम्- उक्तम् । मे- मम । कृधि- कुरु ॥२ ॥

यथा देवा असुरेषु श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे। एवं भोजेषु यज्वस्वस्माकमुदितं कृधि॥ १०.१५१.०३

यथा । देवाः- देवताः । उग्रेषु- उद्गूर्णासु । असुरेषु- प्राणदशक्तिषु । श्रद्धाम् । चक्रिरे- कृतवन्तः । एवम्- तथा । भोजेषु- रसनिष्पादकेषु । यज्वसु- यजमानेषु । श्रद्धां कुरु । अस्माकम्- नः । उदितम्- उक्तं प्रियम् । कृधि- कुरु ॥३ ॥

श्रद्धां देवा यजमाना वायुगोपा उपासते। श्रद्धां हृदय्य१याकूत्या श्रद्धया विन्दते वसु॥ १०.१५१.०४

श्रद्धाम् । यजमानाः- उपासकाः । देवाः । वायुगोपाः- प्राणगुप्ताः । उपासते । हृदय्या- हृदयस्थया । आकूत्या- प्रज्ञया । श्रद्धां कुरु । श्रद्धया । वसु- चित्तवृत्तिस्तम्भम् । वसु स्तम्भे । विन्दते- लभते ॥४ ॥

श्रद्धां प्रातर्हवामहे श्रद्धां मध्यंदिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निम्रुचि श्रद्धे श्रद्धापयेह नः॥ १०.१५१.०५

प्रातः- उषसि । श्रद्धाम् । हवामहे- आह्वयामः । मध्यंदिनं परि- मध्याह्ने । श्रद्धां हवामहे । सूर्यस्य निम्रुचि- सायम् । श्रद्धां हवामहे । श्रद्धे । नः- अस्मान् । श्रद्धापय- श्रद्धावतः कुरु ॥५ ॥